

Va(a)litaan vapautta!

2017 on erityinen vuosi. 2017 on hieno vuosi. Pienellä hienosäädöllä se on suorastaan erinomainen vuosi. Koko vuoden ajan on juhlittu satavuotiasta itsenäistä Suomea. Suomea, jossa korostetaan vapautta, tasavertaisuutta ja -arvoisuutta. On tuotteita, tapahtumia, kampanjoita ja vaikka mitä. Virkistävänä erikoisuutena on kiinnitetty huomiota asioihin, joita monesti pidämme itsestään selvinä, kuten Suomen luonto. Luonnon päivät -kampanja olikin menestys, joka muistutti meitä kaikkia siitä, miten monenlaiseen toimintaan luonto sopii ja miten hyvää luonnossa oleminen meille tekee. Kampanjalla heräteltiin ymmärrystä siitä, että suomalainen luonto on todellinen etuoikeus: puhdas, runsas ja suhteellisen vapaasti nautittavissa.

Joulu juhlista (omin) jaloin?

Tasa-arvosta, nautinnan ja valinnan vapaudesta ei voida kuitenkaan puhua jatkuvasti kiihtyvän juhlakauden keskellä. Suomen satavuotisjuhlavuosi huipentuu itsenäisyyspäivään, joulua ja uusi vuosi lähestyvät kovaa vauhtia. Meneillään on myös kiivain pikkujoulu-aika, mutta kun hetkeksi pysähtyy miettimään, onko se todella tasa-arvoinen kaikille? Kuinka moni kokee, ettei voi, halua tai uskalla osallistua esimerkiksi työpaikan pikkujouluihin, koska törmää siihen ikävään ilmiöön, että monesti juhlat ohjelmineen suunnitellaan yhdestä näkökulmasta: alkoholia käyttävien näkökulmasta. Entä ne henkilöt, esimerkiksi päihdetoipujat, jotka haluaisivat juhlaa ilman päihteitä? Onko heille varattu tilaisuus nauttia juhlasta, tasavertaisesti itse valitsemallaan tavalla? Vai jätetäänkö moiset tunnelman latistajat ehkä pahimmillaan kutsumatta mukaan?

Uskallan väittää, että monikaan yhteisö ei suunnitelmissaan varaudu päihteettömiin osallistujiin. Tai siihen, että juhlinnassa mukana on niitä, joille vaikkapa se pikkujoulu on lähtölaukaus varsin kosteaan juhlakauteen, joka ei välttämättä päätykään pelkästään omin voimin. Saati, että vietettäisiinkin päihteettömät pikkujoulut. Ajatus päihteettömistä juhlista on nykyisin jo varsin vieras, sen todistavat ne kommentit, joita itsekkin kuulen vuosittain oman työyhteisön pikkujouluista. Ai holittomat, no eihän ne sitten ole mitkään pikkujoulut! Haluaisin tietää, kuka ja millä oikeuksilla määrittelee ainoan oikean tavan juhlaa? Varmaa on, että näistä juhlista kotiutuu molemmat kengät ja muutoinkin huono muisti tallella.

A-Kiltojen Liitto ry:n kampanja rohkaisee osallistumaan päihteettömän itsenäisyysviikon viettoon.

Päihteetön juhlaputki

Yksilön vapauden korostamisen kohdalla asetelma on lähes orwellilainen: on hyväksyttävämpää olla alkoholia käyttävä yksilö (kunhan ei tule riippuvaiseksi) kuin käyttämätön. Suomalainen juhlakulttuuri on muuttunut sadassa vuodessa suuresti. Tänäkin alkoholin ajatellaan kuuluvan itsestään selvänä osana juhlaan kuin juhlaan. Asetelma on kääntynyt pääläelle: se, joka ei ota, joutuu perustelemaan ja selittelemään valintaansa, vaikka raittius on ihmisen luontainen olotila. Kaikki muu on opeteltua, monesti hampaat irvessä ”koska kaikki muutkin”.

Monella paikkakunnalla [paikallinen A-killta](#) tarjoaa vastatrendin: olet tervetullut juhlaan sellaisena kuin olet, selvin päin. Pitkin vuotta on A-killloissa juhlittu ihan samoja juhlia kuin muuallakin, vapaaehtoisvoimin järjestettynä, päihteettömästi. Enkä ole kuullut kenenkään valittavan, miten ikävää oli, päinvastoin. Myös itsenäisyyspäivää, pikkujouluja ja vuoden vaihdetta juhlitaan monessa A-killassa. Halutessasi voit siis valita myös päihteettömän vaihtoehdon! Myös sen varsinaisen joulun viettäminen on mahdollista monissa A-killloissa, joissa vapaaehtoiset pitävät huolen, ettei joulua tarvitse viettää yksin.

Mitäs sanotte, annettaisiinko tänä vuonna jokaiselle se todellinen valinnan vapaus? Mahdollisuus viettää juhlansa itselleen parhaaksi katsomalla tavalla, selittelemättä. Iloista itsenäisyyspäivää ja rauhaa joulun aikaa!

Teksti:

Aulikki Otranen

järjestökoordinaattori

A-Kiltojen Liitto ry